

1. Софійското църковно настоятелство повѣрява управленіето и нарежданіето на учебнитѣ си заведенія господину Христу Тодорову Стоянову, който ще нарежда учебната имъ часть и сичко, что ся относи до неѣ, както знае за най-добре. А за оздравеніе на успѣхътъ на учебната часть настоятелството църковно ся обѣщава или само непосредственно, или чрѣзъ училищно настоятелство да снабдява исправно училищата съ сичко, что е потрѣбно, както съ учители-помощници, колкото и каквито сѣ нуждни по показаніе отъ г. Христа Тод. Стоянова, така още и да доставя редовно вещественнитѣ потрѣбы на училищата.

2. Църковното настоятелство ся задължава да има г. Хр. Тод. Стоянова за управитель на учебнитѣ си заведенія за три годинѣ, срокътъ на които ся начнува отъ началото на августъ 1870 година.

3. При това, ако църковното настоятелство ся покаже да не изпълни нѣчто отъ обѣщаніята си, то г. Хр. Тод. има право да остави служеніето си и прѣди казаный горѣ срокъ и да земе напълно заплатата си за текжщата година, въ която остави служеніето си.

4. Църковното настоятелство ся задължава да дава редовно на г. Христа Тод. Стоянова за служеніето му годишна заплата сто и шестдесетъ лиры турскы и прилична и сгодна кжща за живѣяніе.

За потвърдѣніе Софійското църковно настоятелство подписва горѣказанитѣ условія и ги потвърдява още съ църковный си печать.

Софія, 1870, августа 4ый.

Мито Мано

Манолаки А. Теодоровъ

Паскалъ Величковъ

Христаки Петровъ

Грозданъ Божиловъ

Бона Симоновъ

Ангелко Пейцовъ

Ангелко Спасъ

Хаджи Мано Стоянь

Димитри Трайковъ

Пешо Тодоровъ

Антонъ Найденовъ

Анастасъ Гокевъ

Стойночо Цветковъ

Дойчинъ Павловъ

Боне Петровъ

(Пази се у наследницѣ на Хр. Т. Стояновъ).

60. Софійската община до своитѣ представители въ Цариградъ х. Мано Стояновъ и Хр. Т. Стояновъ

Мнение за правилника на Екзархийския съборъ. Софійскитѣ представители да настояватъ София да стане седалище на екзархията. Изгодитѣ отъ това. Софіянци искатъ за свой митрополитъ Панарета. Молятъ да бждатъ осведомявани редовно за работитѣ на Екзархийския съборъ.

Достопочитаеми ни господа

хаджи Мано Стояновъ и Христо Т. Стояновъ!

Съ крайно благодареніе приехме честно-то Ви отъ 2-й того мѣсеца, кое-то съ радостъ прочетохме, и разумѣхме всичко, что ни извѣстявате за теченіето на черковны-ты ни работы.

Слѣдователно и ные, като Ви приносиме взаимно наши-ты искренны братскы поздравленія, явяваме Ви, какво и ные отъ нашъ странж не прѣста-